

Vážené členky a vážení členové akademické obce MFF UK,

v minulých třech letech jsem působil v Akademickém senátu UK a o Vaše hlasy pro svou kandidaturu na další období se ucházím znovu.

AS UK funguje trochu jinak než náš AS MFF UK, kterého jsem si dost užil v druhé polovině devadesátých let a pak v období 2005-2014, částečně jako jeho předseda. Na našem senátu mi šlo o konsensuální, promyšlené a prodiskutované řešení všech otázek, o kterých má senát jednat podle platné legislativy, i otázek, o kterých se senát sám rozhodne iniciativně jednat při vědomí skutečnosti, že jiné podobné fórum akademická obec fakulty nemá, s rozhledem a nadhledem hodným MFF UK. Vzpomínám na někdy nekonečně dlouhé diskuse, dané mimo jiné tím, že žádný hlas nebyl umlčen. Jednání univerzitního senátu jsou trochu méně diskusní, většinu času zabírá schvalování podstatných i méně podstatných dokumentů; pro diskusi, včetně dost otevřené diskuse s vedením UK, je příležitost na jednání komisí. Zúčastňuji se jednání ekonomické a ediční (zabývající se také propagací) komise. Je tu prostor na otázky a návrhy, je tu prostor na hledání nedopatření rektorátu (zde se ovšem musím přiznat, že nedosahuji efektivity kolegy Broma), je tu prostor na ovlivňování nápadů, které mají vyjasnit naše zítřky, které ale z mého pohledu mnohaleté praxe zástupce vedoucího a vedoucího pracoviště budí někdy skepsi.

V dalším období nás všechny čeká dost přemýšlení, dost diskusí a dost práce. Budeme se totiž muset vyrovnat s další vichřicí, která se přežene přes naše akademické kraje. Půjde o institucionální akreditaci Univerzity, nové vnitřní akreditace, nastupující všeobecné hodnocení kvality jak ve vzdělávání, tak ve vědě, kde kafemlejek zřejmě neposkytuje dostatečně relevantní informaci, jeho pohon selhává a dobrá náhrada není, všemožné snahy o excelenci za podmínek stagnace podpory (se sliby nějakého navýšení) a legislativních podmínek, kdy činit si poznámky nevysoutěženou tužkou bude těžkým zločinem. A samozřejmě nás čeká jistě i mnoho dalších pohrom, o nichž ještě nevíme. Postrádám sice jásavý optimismus, ale také si myslím, že nemusíme děsem zmrtnout. Stačí nebýt ovce, dělat s čistým svědomím, co člověk zmůže, a nestresovat se příliš ze skutečnosti, že nezmůže všechno.

V dalším období mne čeká ještě jedna role: byl jsem jmenován členem „Rady pro vnitřní hodnocení“ a mám ambici ovlivnit nastavení její práce tak, abychom neotravovali akademickou veřejnost další administrativou, ale využili ze zákona povinných procedur k citlivému pohledu na to, zda jsme ve všech směrech skutečně nejskvělejší a zda by něco nešlo dělat o trochu lépe. Samozřejmě budu ve spolupráci s vedením fakulty, AS MFF UK a dalšími pečovat o to, abychom poznali to, co děláme skutečně dobře, a získali patřičné ohodnocení včetně jeho finančních důsledků. Práce v RVH a AS UK by mohla být synergická.

Děkuji Vám za Vaše hlasy, pokud se rozhodnete mne podpořit.

Jiří Dolejší